

že tím zahrnuje oba pojmy svrchu vytčené, že tedy trestní sankci stanoví na demonstrativní projevy jak proti orgánům státní moci tak i proti vládní formě. Neshledal proto nss nezákonnosti v tom, jestliže žal. úřad také projev odporu proti republice jako vládní formě státu čsl. subsumoval pod trestní normu § 11 uvedeného cís. nařízení. Tento výklad jest ostatně také s patrným účelem a úmyslem předpisu toho v úplné shodě.

Stížnost dovozuje dále, že výrok st-li za vinu kladený mohl by zakládati jediné skutkovou podstatu přestupku § 20 zák. z 19. března 1923 č. 50 Sb., ohledně něhož však trestní řízení soudní bylo zastaveno.

Ani v tom nemohl nss dáti stížnosti za pravdu. Přestupku § 20 cit. zák., jehož trestání náleží ovšem soudům, dopustí se, kdo potupí jméno republiky. Ustanovením tím nebylo však po názoru soudu derogováno předpisu § 11 cís. nař. z r. 1854, jímž byl za delikt policejní prohlášen demonstrativní projev nechuti proti vládě t. j. jak bylo vyloženo, také proti vládní formě. Nelze zejména uznati, že by tento předpis byl s uvedenou trestní normou zák. č. 50 z r. 1923 v rozporu a že by tudíž podle § 41 zák. toho byl onen předpis § 11 cís. nař. z r. 1854 jen z části zrušen. Jestliže však vydáním zák. č. 50 z r. 1923 nepominula kompetence policejních úřadů k trestání činů, jež zakládají skutkovou podstatu přestupku cís. nař. z r. 1854, nemohl nss nalézt, že by nař. rozhodnutí bylo nezákonným proto, že trestní řízení soudní proti st-li zavedené pro přestupek § 20 zák. č. 50 z r. 1923, bylo zastaveno. — — —

Č. 6134.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): * Bývalý župní zřízenec na Slov., který po převratu jmenován byl nejprve v r. 1920 výpomocným a pak v r. 1925 definitivním zřízencem čsl. správy politické, nemá podle § 10 zák. č. 126/20 nároku na zápočet doby ztrávené v župní službě.

(Nález ze dne 10. prosince 1926 č. 19.435/25).

Prejudikatura: Boh. 3281 a 3844 adm.

Věc: Jan J. v N. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran zápočtu služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, jenž byl župním zřízencem ode dne 1. května 1897 — do převratu v býv. státu uh. — byl min. pro Slov. dekretem z 1. prosince 1920 jmenován dočasně kancelářským sluhou při županském úřadě v Nitře. Dekretem téhož úřadu z 23. června 1922 byla mu podle zák. č. 222/1920 propočtena služ. doba podle postupových lhůt stupnice denního platu, stanovených vl. nařízením z 27. února 1920 č. 128 Sb. pro výpomocné zřízence státní, při čemž mu započtena též župní služba zřízenecká ode dne 1. května 1897 do dne 30. listopadu 1920 v délce 23 let, 7 měsíců; dekret obsahoval doložku, že jakmile bude st-l jmenován def. zřízencem státním, propočítá se mu jeho pře- dešlá doba služební podle předpisů platných pro tyto zřízence.

Dekretem téhož min. ze 6. května 1925 byl st-l podle § 10. zákona 126/1920 jmenován def. úředním zřízencem politické správy na Slov.

s platností ode dne 1. dubna 1925 s podotčením, že pro jeho služ. poměr platí ustanovení II. hlavy zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. zák. (služ. pragmatika), a předpisy později vydaných příslušných zákonů a nařízení. Pro vyměření st-lových akt. požitků byla mu současně na základě vl. nař. č. 165/1922 i oběžníku min. vnitra 362/1925 podle postupových lhůt, stanovených zákonem č. 541/1919 pro úřední zřizence státní, započtena různá období, v něž však nebyla pojata župní služba zřízenecká v čase ode dne 1. května 1897 do dne 30. listopadu 1920.

St-lovu žádost za zápočet též doby zmíněné posléze byla nař. rozhodnutím zamítnuta. — — — — —

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Především jest bezdůvodnou stížnost, pokud namítá, že nárok na sporný zápočet přísluší st-li již z důvodu, že mu byl onen zápočet dekretem z 23. června 1923 pravoplatně povolen, neboť uvedeným dekretem byl vůbec vysloven jen zápočet do služby výpomocného zřizence státního, a to s doložkou, že zápočet ten neplatí pro službu definitivního zřizence státního, kdyby jím st-l byl později jmenován.

Když pak st-l uvedeným způsobem nároku na sporu jsoucího nenabyl, nemůže právem odvolávati se v tom směru na předpis prvního odstavce § 10 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb., pokud podle něho zřízení zrušovaných autonomních korporací (správních výborů a župních úřadů na Slov.) přecházejí se svými nabytými právy do služby státní.

Proti právnímu názoru nař. rozhodnutí, že by mohl míti st-l na sporný zápočet pro postup do vyšších platů zřízeneckých podle vl. nař. č. 666/1920 nárok, jen kdyby byl převzat býval do čsl. služby státní přede dnem 1. září 1919, stížnost neobsahuje bodu stížného. Namítá však, že služba jeho má býti pokládána za takovou, jako kdyby býval čsl. zřízencem státním již přede dnem 1. září 1919, třebaš teprv takovým byl ustanoven podle dekretu z 1. prosince 1920, což prý plyne z cit. normy § 10 zák. 126/1920, pokud stanoví, že přechod do čsl. státní služby se děje se všemi nabytými právy zřizence. Tato námitka jest bezdůvodná, což plyne z právního názoru, jež vyslovil nss ve svém nál. Boh. 3874 adm., podle něhož mohou cit. § 10 dovolati se pouze oni úředníci a zřízení zrušených župních a služnov. úřadů na Slov., kteří se stali úředníky, resp. zřízenci úřadů těchto na základě předpisů zák. 210/1920, t. j., kteří byli ke své včas podané žádosti státními úředníky, resp. zřízenci jmenování, jakýmž však st-l nesporně nebyl (srovnej též Boh. 3281 adm.).

Č. 6135.

Učitelstvo. — Obecní zaměstnanci: Do jaké kategorie obecních zaměstnanců patří učitelka obecní školy mateřské?

Nález ze dne 10. prosince 1926 č. 445.)

Věc: Marie B. v P. proti zemské správní komisi v Opavě stran přeložení na trvalý odpočinek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.